

Vegyestartalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Megjelen: betenkint egyszer, csütörtökön.	Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. Félévre 3 ft. Negyed évre 1 ft. 50 kr.	Hirdetések díjai: a háromhasábos petitor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beígértáért 30 kr.
A szerkesztői iroda: Pleitze Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskeréken.	Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadóhivataltban. Kérjük az ígatási díjakat az ígátmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.	Kiadóhivatal: Pleitze Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Beeskeréken, hova az előfizetési pénzek és ígatási díjak küldendők.

Az iparozgalmat érdekében.

Kétségbevonhatlan igazság, hogy mindazon tényezők között, melyek valamely nemzet vagyonságát és jólétét előmozdítják, leghathatósabb az ipar. Minden nemzetnek, mely az anyagi műveltség és haladás teréről lemaradni, mások által tulszárnyaltatni, vagy idegen nemzeteknek anyagi függetlenségét feladnia nem akarja, arra kell törekednie, hogy erőit és képességeit az ipar terén is kifejtsse és érvényesítse, hogy ezáltal egy folyton növekvő nemzeti vagyon alapját lerakja. Fajdalom hazánkban az ipar terén egész a legutóbbi időig — az egyetlen ipartörvényt kivéve — mi sem történt. Agricultur népek hittük magunkat, s egészen megelégedtünk a nemzeti vagyonsodás legjelentékenyebb faktoráról: az iparról. Nem ismertük fel a nemzetben szunnyadó erőt, néma resignatióval tekintünk a primitív állapotban tengődő hazai iparra, s így történt, hogy hazánk az európai államok nagy concerijében — az ipart illetőleg — egész napjainkig az utolsók közt foglalt helyet.

Pedig az ipar azon foglalkozás, melyben a nemzet természetes képességei a leghűbb kifejezésre találják, mely a természeti és szellemi erőnek legnagyobb mértékben való értékesítését teszi lehetővé, mely a nemzet jövedelmének gyors szaporodását eszközöli, s mértéke az emberi szorgalomnak és ügyességnek. Az ipar azon foglalkozás, mely égalji befolyásokhoz nincs kötve, s a nemzeti erő, hatalom és jólét nem ingadozó támasza. Felismerték ezt már elődeink a múlt század elején, s azóta számos tervek s indítványok tettek úgy az országgyűléseken, mint a kereskedelmi és egyéb testületek munkálataiban, melyek azonban a nemzet zömének közönyén hajótörést szenvedtek, s csak egy kis részében keltettek gyorsan muló szalmalángot. Ez komolyan intő körülmény volt arra nézve, hogy az ez irányban létező hiányokon kormányi és törvényhozási, köz- és magánaton mielőbb s teljes mérvben segíteni törekedjünk.

Ezek után, át lévén hatva az iparnak,

az egyéni és társadalmi jólétre, sőt az állami háztartásra is kiható jótékony befolyásától, anélkül, hogy az ipari foglalkozásnak még számos a tudomány által elismert, s a gyakorlati életben bőven igazolt előnyeit felsorolni szükségesnek tartanók, ösztinte örömmel s lelkesedéssel üdvözöljük azon nagy iparozgalmat, melyet hazánkban egy fardatlan tevékenységű haza, a legnemesebb ambíció hevével vezéreltetve megindított, s melynek első jele, a székesfehérvári országos kiállítás oly fényes bizonyosságot tett az eszme életrevalóságáról.

Örömmel üdvözöljük a hazai iparnak gróf Zichy Jenő által önzéstelenül felkarolt ügyét, s lelkesedéssel sorakozunk a zászló alá, melynek kibontott szárnyán e szók ragyognak: virágoztassuk fel a hazai ipart! És ez nem üres phrázis, hanem komoly törekvés, mely diadalra juttatja a hazai iparnak sokáig elhanyagolt ügyét, s megszerzi neki a társadalomban őt méltán megillető helyet.

És habár a multak tapasztalásain okulva, sokan e hazában némi tartózkodással tekintenek a megindult mozgalom elé, bizton reméljük, hogy az egyszerű ninc okunk a kétkedésre, mert oly férfi ragadta kezébe a zászlót, a ki nem a pillanat hevével felbuzdulva tette meg az első lépést, hanem akít komoly tanulmány, s maradandó nyomokat hagyó munkálkodás vezettek azon meggyőződésre, hogy kifejtett ipar adja meg a nemzeti élet legszebb zománczát, hogy nem vagyunk képesek egy államot is felmutatni, mely ipar és szorgalom nélkül maradandó nagyságra és műveltségre tett volna szert, s hogy lemondani — miként eddig tettük — az ipar fejlesztéséről, annyi volna, mint lemondani a legfontosabb világculturai hódítványok nagy részéről, s visszatérni a primitív egyszerűség és szegénység azon fokára, melyben a középkori emberiség századokon át tengett.

Nem! a nemes gróf nem állhatott meg az első lépésnél, melynek sikere nem bódította el, hanem megacézolta

törekvését. A napokban nyílt levelet intézett a „Magyar Iparosok“ lapjában gr. Károlyi Gyulához, mint gyermekkori barátja és közeli rokonához, melyben ügyének őt is megnyerni igyekezik, hangoztatván szép levelében azt is, hogy a legnagyobb magyar fiának, gróf Széchényi Bélának közreműködésére is számít.

E levél méltó folytatása az első lépésnek, s hü kifejezője a nemes gróf nagy czéljainak. Kötünk e levélből, hogy az iparpártoló mozgalmat egyéniségeivel azonosította, hogy annak fogantatására már kész terve van, melynek első barátait, s néhány becsületes embert ha sikerül megnyernie, közléteendi programját.

Nem ismerjük részleteiben a tervet, de meg vagyunk győződve, hogy ha a czéljának megfelelő lesz, akkor a nemes gróf nemcsak személyes barátainak, s egy pár becsületes embernek, hanem az egész nemzetnek támogatására számít, mert a hazai ipar felvirágzásának ügye nem egyes ember, vagy család, nem is a társadalom egy osztályának, hanem az egész magyar nemzetnek oly ügye, melynek diadalra jutásától a haza jövője, polgárainak jóléte függ!

Nehéz és küzdelemteljes, de épen azért férfiakhoz illő a munka, melyre a nemes gróf igaz hazafiságtól buzdítatva, önként vállalkozott, de ha sikerül neki az ügy részére arisztokracziának azon tagjait megnyerni, kik a közkötelmek tudatával bírnak, s ha törekvéseit e haza polgárainak vállaltat, egyöntetű munkássága támogatni fogja, akkor a siker nem lehet kétséges.

Ezen reményben, s azon óhajással zárjuk be e sorokat, hogy adjon az Isten gróf Zichy Jenőnek kitartást a nagy munkához, a nemzetnek pedig helyes érzéket annak felismerésére, hogy a magyar ipar felvirágzása fenmaradásának egyik alapfeltétele, s hogy bünt követ el, ki tehetsége szerint a nagy munkához nem járul, s hazafias kötelességet teljesít, ki előre segíti a jóakaratu törekvést.

Az ébresztő szó elhangzott, föl tehát a nagy munkára!

Bizek Kornél.

Hertelendy József főispánnak mint a felső-torontali ármentesítő egylet kormánybiztosának jelentése.

(Vége.)
V. A kataszter.

A nm. m. kir. pénzügyministerium által 16159. ex 1877. szám alatti rendelettel engedélyezett adókedvezmények igénybevétele a tisztavölgyi tarsulatok központi bizottsága elnökének felhívása folytán az egyleti választmány azt határozta, hogy czelszerűbb lévén az, ha a felszólamlások egy szakértő közbenjárásával összeállítatnak s azután cumulative benyújtatnak, mintha ezt minden érdekelt önönmagáért külön tenné, Bogdán Vincze jogtanácsos és Szegeő Géza egyleti mérnök urak lettek a felszólamlások elkészítésével és benyújtásával megbízva s egyuttal elhatározott, hogy a költségek az egyleti pénztárból fogtak előlegeztetni. A jogtanácsos ur által kibocsátott alapos körjegyzék dacára igen kevés egyleti tagtól érkezvén be szabályszerűen felszerelt felszólamlások s előrelátható lévén, hogy sok egyleti érdekelt nem is lesz képes a felszólamlást szabályszerűen elkészíteni és felszerelni, elhatározott, mindenek előtt három havi időhosszabbítást kérni a nm. pénzügyminisiteriumtól s annak elnyerése esetére a felszólamlásoknak hivatalbóli felszerelésével Bogdán Vincze jogtanácsos és Szegeő Géza vonalmérnök urak lettek megbízva s a szükséges költségeknek az egyleti pénztárból való előlegezések újból kimondatott; később a kataszteri igazgatóság által az érvényben lévő adótelekönny helyrajzi számainak megjelölése melletti kimutatása kívántatván az árterben fekvő valamennyi parcelláknak, azok térfogatának és mivelségi ágának, valamint kimutatása a védgátak fentartására megkívántató évi költségeknek, melyek a tiszta jövedelmi fokok kiszámításánál az 1875. évi VII. t. cz. 18. §-a szerint a kipuhaltandó nyers jövedelemből mint rendes gazdálkodási költségek leszámítandók lesznek; ezen fontos kimutatások elkészítésével Katona és Tóth főmérnök urak lettek megbízva.

A kataszteri igazgatóságnál a felszólamlások érdemében tartott értekezlet alkalmával kimondatván az, hogy a tiszta jövedelem kiszámítására iránt benyújtott folyamodványok elintézését megelőzni kellő árterválosítást a czéljának megfelelően s biztossan csak akkor eszközölhető, ha ártervi térképeink és telekkönyvünk a kataszteri térképekkel és telekkönyvekkel összhangzásba hozatnak s így a

TÁRCZA.

A szerelem próbája.

(Erdélyi beszély L. N.-tól.)
(Folytatás.)

Az ajtóhoz közeledve nyugózt hallanak s azt benyitván, fiokat sápadtan és görcsös vonaglásokban az ágyon találták. Az asztalon üveg allott ily felirattal: „mérge.“ Az üveg üres volt.

„Fiam, fiam, te nem voltál oly istentelen, nemde? szőlj!“

„Oh, iszonyu kínokat szenvedek! meghalok. Hagyjatok el. Leona is mérget vett, hiszen nem lehetett együtt élnünk. Kegyetlen szülők, kivagytok jászva, mert együtt halunk meg!“

„Térj vissza az életbe, kedves fiam, térj vissza s Leona tied lesz!“ kiáltá zokogva az anya.

Az atya orvos után futott. Ez közel lakott Leona szállásához, s míg ő antidotiunait összeszedte, segéde oly emberszerető volt, hogy Leona apjához futott, a szomorú hírt sietve közölni. A jó öreg leánya szobájába ügetett. Szerencsére még ott találta hitvesét. Ez leányának némi apró intéseket adott, mi sok időt és hosszu beszédet vett igénybe. Leona nehezen várta távozatát; szinte meghalt halál utáni vágyában. Az atya berohant: „gyermekem, mit hallok!“ Élsz-e még, Leona, még nem vettél mérget? Ama gonosz, gonosz lelkű ifju már. — „Már meghalt!“ kiáltá fel Leona, „tehát vár engem a tulvilágban! E találkozásról el nem maradok!“

Ágyához ugrott s a párna alól kis üveget húzott ki, de az atya megelőzvé, az üveget kezeiből kirántotta, a leány pedig ájultan földre rogyott s görcsökbé esett, melyek majd

oly veszélybe hozák, mintha a mérget valóssággal bevette volna.

Tisztelt olvasóim nem fogják kétségbe vonni, hogy e két szerelmes egymást ösztinén, lángolón, s minden önzés nélkül, habár egy kissé tulságosan, szerette.

Ily szerelemnek ki ne ígért volna örök tartósságot.

Lajos nem halt meg — az ellenmereg még elég korán adatott be neki, — ő felgyógyult. Leona betegsége veszélyes vala. A szegény leánya forró hagymába esett, s több hetek multak, mielőtt eszméletét s egészségét visszanyerte.

Vannak-e szülők, kik ily jeleneteknek elmentálni képesek volnának. Közönséges szeszélyekkel dacolni lehet, de ha gyermekeink méreggel s forró lázzal fenyegetőznek, engednünk kell. Azonfelül még az eféle történetek a házi rendet és szokott kényelmet is felforgatják. A szülők tehát kibékültek, s a szerelmes párból házas pár lón.

Az ifju házask meg lévén győződve, hogy életüknek egyedüli czélja és feladata az együttlét, esketés után haladék nélkül az édes falusi magányba siettek. Gyönyörű lakásuk vala, s szép kertje; mindketlen elmések voltak, ifjak, szeretetre méltók, szépek és — szerelmesek. Hogy férhetett volna hozzájuk az analom? Nekik legnagyobb kin vala egymás társaságát, habár csak néhány perczig is, nélkülözni.

„Ah, Lajos! — te áruló — hol voltál megint?“

„Csak egy pár lövést tettem a ligeiben, angyalom!“

„Micsoda, nélkülüm? Igérd meg, hogy azt soha sem teszed többé.“

„Oh, drága kincsem, mily örömmel teszem ez ígéretet.“

Máskor pedig:

„Leona, már három órája, hogy kereslek. Hol rejtetted el magadat?“

„Ne oly haragos képet édes Lajosom! A kertésznek utasítást adtam lugas iránt, melyben olvashatsz. Meg akartalak lepni.“

„Angyali Leonám! de három óráig! Ez egész örökkévalóság nélkül! Igérd meg, hogy soha többé el nem hagyysz a nélkül, hogy megmondanád, hova mégy.“

„Kedves drága Lajosom! mennyire szeretlek, bár mindig oly kedves lenne előttem az én társaságom!“

Az ily élet valódi boldogság — néhány napig, Lajos és Leona oly lángolón szerettek, hogy e boldogság több hónapig tartott. Mi előbb szenvedély vala, utóbb szokássá vált, s egyik a másiknak szemrehányást tett, szerelme csökkenéséről panaszkodott, ha bármelyik néhány perczig magányosan foglalkodott.

Egyéb dolguk nem lévén, mint egymás képébe nézni, bármí szépeknék is tetszetek azok, nehéz volt olykor-olykor egy kissé nem ásitózni, s utóbbi időben eféle szóváltásokra is került a sor!

„Lajos, lelkem, te nem beszélsz semmit, — tedd már egyszer félre ezt a csunya könyvet!“

„Hiszen, angyalom, — nem hallgatsz rám. Ha utazásaimról beszélek, szemembe ásitózol.“

„Engedj meg, édes Lajosom, de nagyon álmos vagyok, nem tudom mi lett.“ Egykor reggel Lajos felébredvén, még édesen alvó hitvesére tekintte: „ejnye, gondola magában, ezt még nem vettem észre — hadd lássam csak — bizony úgy van; — szömölcs ez itt az állan.“

Lajos felkelt s öltözködött. Komoly vala és gondolkodó. Férj és hitves reggeliehez ültek. Leona jókedvű volt, Lajos komor és szótalan.

„Nem sétálnak egy kissé?“ kérdé Leona.

„Fejem fáj, kedvesem.“

„Szegény Lajos, úgy hát olvassuk az új regényt.“

„Ugyan már ne beszély oly hangosan!“

„En!“ mondá Leona, feddő pillanatot vetve Lajosra, s ekkor ennek szemén észre vett valamit, min felette elbámult. Még egyszer rá nézett. „Istenem!“ gondola, „úgy van, Lajos kancsal!“

Lajos pedig magában mormogá: „Ugy tetszik, mintha reggel óta nagyobbra nőtt volna a szömölcs.“

Nem mondhatni, mi nagy hatással volt Lajosra e szerencsétlen felfedezés. Szünet nélkül az forgott eszében. Másban legkisebb oka sem volt panaszra, de meg kell vallani, hogy szömölcs az állon nem igen nagy kecs. Leona szépsége, mióta házask voltak még nagyobb lett. Ezt mindenki észre vette. Csak Lajos nem látott egyebet a szömölcsnél. Szíve virulóbb vala, termete teljesebb, járása deliebb; de mindez mit használ, ha szömölcs van az állan? E szerencsétlen szömölcs napról napra inkább hizni látszott. Lajos szemének mármár úgy tetszett, mintha egész képét elakarná takarni, már szinte attól tartott, hogy angyali Leonája egészen egy nagy szömölcsessé változik. Fajdalom elfojtani iparkodott s hitvese előtt eltökolta, mert jó nevelése volt és gyengéd érzésű; tudta, hogy bármily nő szépségének legkisebb hiányát sem halja örömet említetni. Eltökolta tehát keserves föfedezését, de már arról kezdte gondolkodni, hogy nem ártana nagyobb kényelem kedvéért, külön szobában lakni.

Csudálatos dolog, hogy ugyanakkor Lajos kancsalsága is mindig öregbedett. „Házasságunk előtt nem kancsalított“ gondola Leona, „hihetőleg csak rossz szokás. Jó lesz gyöngéd és nyájas intést próbálni — e szokás talán még nem gyógyíthatlan.“

(Vége következik.)

kataszteri térképeknek szelvényenkénti (t. i. a térképek azon részeinek, melyek az árteret magukban foglalják) lemásoltatása elkerülhetlenül szükséges) erre nézve az engedély s a kincstár által követelt díjak elengedése egyúttal újabb határidőhosszabbítás is feliratilag kéretett a nm. pénzügyminiszteriumtól. A szelvények lemásolása az előírásnál nagyobb költségeket igényel ugyan, de ezen mivelet nélkül a felszámolások nem voltak keresztülvihetők s minthogy az új kataszter behozatalával annak alapján új árterti telegekényeket és osztálykivonatokat kellett volna amugy is az egyetnek készíteni, s e czélra a részletes felmérési térképek másolataira minden esetre szükség lett volna a társulatnak, a jelenlegi mivelet által ezek eleve már akkorra beszerezettek s ezenkívül a társulat a felszámolások következtében kiigazítások által nyújtandó előnyökben is részesülend. A mi a felszámolások folytatási anyagi előnyöket illeti, ezek szám szerint legmég ki nem mutathatók, de azok az eddigi eredményeket véve számítással minden esetre igen jelentékenyek lesznek s a kiadásokat minden esetre többszörösen meg fogják haladni, mit azon körülmény is tanúsít, hogy a szegedi katastropha bekövetkeztéig 83 adóközség közül 37 ment keresztül a felszámoláson az azokban foglalt uradalmi birtokokkal együtt s a hozzávetőleges számítás szerint azokkal legalább 30000 frt tiszta jövedelmi leszállítás éretett el, mely után a megfélelő adó 1876-iki évtől kezdve fog beszámíttatni. A felszámolások eszközölésével s az érdekelteknek a kataszteri ügyekbeni képviseletével megbízott Bogdán Vincze jogtanácsos urnak buzgalomát, de egyúttal kiváló szakavatottságát legjobban tanúsítja azon körülmény, hogy eddigi felszámolási a kataszteri igazgatóság által kivétel nélkül tekintetbe vétettek s a kiigazítási javaslatok általa megtevétek.

Végre hátra volna még megemlékezni az 1879-ik árvíz napjairól és esetlenül azon küzdelmeket, melyekben hónapokig részt vettünk, leírni azon aggodalmakat, melyeket kiálltunk, de hiszen köztudomásúak ezek, és ennél fogva a tettes közgyűlés türelmét ezekkel fárastlani nem kívánom, el nem mulasztatom azonban hangsúlyozni, hogy az isteni gondviselés mellett a menekülést kiválólag főmérnökeink szakértelmének és előrelátásának s az összes egyetli közegek köteleességérzetének és kiváló buzgalomának köszönhetjük. A folyó évi árvízveszélyről csak annyit legyen itt megemlítve, hogy annak elhárítása az egyetnek 57125 frt 64 krjába került, mely összegből földmunkálatokra 5603 frt 75 kr., karók és borítóanyag vételére 17208 frt 77 kr., munkásoknak a védelemnél 14024 frt 15 kr., fuvarokra a védelemnél 1558 frt 94 kr., felügyeletre 3464 frt 4 kr. lett fordítva, ez utóbbi összegnél azonban megjegyzendők tartom, hogy a felügyeletnél alkalmazott pótciszgatók egyszersmind munkás minőségben tettek szolgálatot.

Tisztelt közgyűlés!

Az 1871. 39. t. cz. 25. szakasza értelmében a kormánybiztosi megbízás ideje két évig tarthat s ha ennek meghosszabbítása szükséges, azt a közlekedési miniszter az érdekelték és a törvényhatóság meghallgatása után határozza meg; a jelen esetben, fájdalom, nem mondhatni ugyan, hogy megbízatásomat minden irányban bevégeztem s hogy az egyet ügyei teljesen rendezve volnának, de tagadhatatlan s szerénytelenség nélkül mondhatom, hogy az egyetnél minden irányban javulás észlelhető s azt hiszem, hogy a társulatoknak a nyolcz millió állami előleg által nyújtott előny igénybevételével a felső-torontáli egyetnek is sikerülend ügyeit önkormányzati alapon rendezhetni, ezen nézetből kiindulva és minthogy a felső-torontáli ármentesítő egyetnél, nem a törvényhatóság, nem is egyes érdekelték, hanem az egyet maga egyhangulag kívánja a kormánybiztosi kiküldetés és nyilatkozott csekély személyem mellett, és minthogy mandatumom folyó évi szeptember hó 1-ével lejárand, czélszerűnek tartottam az egyetli közgyűlést jó eleve egybehívni és minthogy a közgyűlés határozatképessége az alapszabályok 8-ik szakasza értelmében constatáltatott, kormánybiztosi mandatumomat a t. közgyűlés kezébe leteszem s felkérem, hogy a visszabiztosi társulatokról szóló törvény 25-ik szakasza értelmében, a választmányt megalkotani s az ügyeket átvenni méltóztatásuk, egyúttal a t. egyetnek irántam tanúsított megüdvözlő bizalmáért forró köszönetet mondva, magamat szíves emlékébe ajánlom.

Kelt N.-Beckerekén, 1879. július 17-én.

Szerajevo elpusztult.

„A szerajevo latin negyed lángokban,“ ezt a hírt jelentő a táviró a napokban és később meg is erősíté.

Ez rendkívüli nagy csapás Bosznia fővárosára. A latin negyed azon része Szerajevo-nak, mely az occupatio után leghamarabb oltott európai jellegű és melyben az idegen egy európai kisvárosban képzelhetette magát. Szerajevo városát tudvaleg a Miljacsa patak szeli ketté; a nyugati parton van a tisztán mohamedán városrész, melyben az occupatio előtt kereszténynek nem is volt szabad házat venni. Itt, továbbá a délfelé eső várhegyen és a keleti hegyek lejtőin laknak sűrű tömegekben a mohamedánok. Ezt az idegen is észreveheti abból, hogy e városrészekben lépten-nyomon akad egy-egy dsamira (mecsét) és ezeknek, valamint a nagyobb házak udvarán láthat mohamedán temető. A keresztények a város mélyebben fekvő részét lakják. Ezt a főutca, mely a csaristól kivezet a nagy

katonai kórházhoz, kétfelé szeli. A főutca keleti oldalán laknak a hriscsanéknak, azaz görög-keleti bosznaiak; itt hallani esténként minden második házból a melabus szerb dalokat, melyek Milán fejedelmet, Csernajeft tábornokot dicsőítik és atközök Abdul Kerimet, a djunisi hőst. Itt van a főutcán a görög-keleti templom, egy barokkizlésű, de szembe-ötölő nagy épület, melynek fehér belső falait orthodox askéták rideg arczépei díszítik. A főutca és a Miljacsa közt van a voltaképeni latin negyed, Szerajevo-nak legsűrűbb népességű városrésze. Itt jobbra katolikusok laknak, kik a legmelegebb rokonszenvel fogadták az occupáló hadsereget. A főutczáról szűk, görbe utcácskák vezetnek a Miljacskához. A házak legjobban hasonlítanak az európai építési modorhoz; a kapukon gyakran látni latin betűs feliratokat. Az udvarok igen tiszták; a lakosság szebbik fele a természetlő gyönyörű fekete szemekkel van megáldva, de fejükön a hriscsanin nők takaros fezzét a kendők idomtalan tömege helyettesíti.

Igen nyájasak az idegen iránt és egyáltalán nem restellik, ha a katona megszólítja őket, vagy enyeged velük, míg a mohamedán nő fut, ha csak messziről látja is az idegent, a szerb nő meg kurtán, hidegen felelget. Legérdekesebb a főutczával s a Miljacskával párhuzamos szűk „latin“ utca, apró házaival, melyekben a lakosság olyan sűrűn lakik, hogy mozogni is alig bír. Valószínű, hogy itt ottit ki a tűz és ez okozta rohamos terjedését. E szűk utcában, melynek házai háttal vannak a Miljacsa felé, a tűzoltás a legnagyobb nehézségekkel jár. Mihelyt a tűz itt nagyobb méreket öltött, a Miljacsa felé levő főutczai sorki végveszély fenyegette. Pedig e soron van illek kereskedése, az első európai berendezésű üzlet Szerajevo-n, továbbá a monarchiából bevándorolt kereskedők, kormcsárosok, kávéos üzleteinek hosszú sora, melyek legjobban emlékeztetik az idegent arra, hogy Bosznia most már európai hatalom bírja. A vesztélyt el nem kerülhetne továbbá a katolikusok kis templomocskája. De a legnagyobb csapás volt az, hogy a tűz a latin negyedben elterjedvén, átcsapott a szomszédos csaristára, hol a fabódék ezreinek rendellen tömege a tűzvésznek legkedvezőbb tápot nyújt.

Ezzel tönkre van téve nemcsak Szerajevo-nak, de egész Bosznianak kereskedelmi és ipari gyujtonja, az árúktárak és iparműhelyek egész tömege. E csarista elpusztulása által Szerajevo megszűnik keleti emporium lenni s nem marad belőle egyéb, mint egy negyed-ötödangru európai városnak torzképe.

Még egy szó múltkori felszólalásunkhoz.

Utolsóelőtti számunkban közzétett és egy állandó mükedvelői társulat szervezésére irányult felszólalásunk már magából némely oldalról tapasztalt hangulattól sem enged az általunk czélba vett sikerre következtetni, legalább nem mutatkozik ezen eszme megvalósítására okvetlen szükséges első és legfőbb kellek: a pártolás. Többféle, és épen ez eszme megvalósításának lehetetlenségét bizonyítani czélzott nézetek közepette, a nyilvánított nézetek gyujtonja azon aggályban látszik összpontosulni, miszerint társadalmunkban fenforgó jelen viszonyok között, még ha a rangkülönbségi kérdés mellőzötték is, alig lehetne egy a kivánalmaknak megfelelő állandó mükedvelői társulathoz szükséges, alkalmas erőkre szert tenni, és azokat rendszerint összetartani.

Ezen már önmagukat meghazudoló és bizonyára csak téves információkon alapuló, bár több oldalról nyilvánított nézetek megbírálásába nem akarunk becsajtkozni, mert azokat egészen alaptalan és tárgy nélkülieknek tartjuk. Mert nem csak hogy téves és alaptalan a feltevés, mintha a czélba vett állandó mükedvelői társulat szervezésére megkivántató alkalmas erőkket nem bírnánk, de büszkén elmondhatjuk magunkról, hogy e tekintetben kevés provinciális város versenyehetik velünk, kevés, sőt a miennél nagyobb város mutalhat fel oly tekintélyes számú, és a kellő szakavatottsággal felruházott, mükedvelői képesítéssel bíró egyeket, mint épen mi.

Hogy megczáfoljuk a kezdetben hangsúlyozott téves nézeteket, és hogy eloszlassuk az ezek alapján támadt és netán még fenálló aggályt, részint saját, részint pedig biztos forrásokból merített, helyi tapasztalatokon alapuló adatok nyomán névszerint közlünk néhányat azon már eddigi közreműködésük után a közönség előtt ismeretes, de azonfelel eddig még közre nem működött egyének közül, kik meggyőződésünk szerint a mükedvelői hivatás fényes betöltésére elegendő tehetséggel és szakavatottsággal bírnak.

Itt van első sorban, és őt azért kell különösen kiemelni, mivel ő a magyar népszínmű női szerepök betöltésére városunkban talán az egyedüli, a nálunk az utolsó hangversenyből kedves színpadi jelensége és kitűnő tehetségéről oly kellemes emlékezetben levő Mazúr Sarolta k. a., kinek fényes előadási tehetségéről egy része a fővárosi lapoknak is hirdette, és ki egy állandó mükedvelői társulatnak valódi gyönyögt képezné.

Itt vannak továbbá, és a nevezett kisasszony mellett mükedvelői minőségükben méltó állást foglalnak el Almássy Elek, Hadfy Döme, Kokits Jánosné, Popovits Nathalia, Perleberg N., Steinbach Antalné és Schwarz Mihályné urnók, nemkülönben Ambrózy Julcsa és Vilma, Bielek Vilma, Deutsch Ceczelia, Engel Antonia, Grob Gisella, Hertelendy Józsika és Margit, Hortig Ágnes, Harsányi Lucia, Keks Vilma, Neugebauer Klára, Petrovits Linka és

Mádi, Parchetich Eteleka, Plesz Julcsa, Puskás Ilona, Struss Viola, Schenk Francziska, Traupmann N., Vécsey Ida, Wiltschgo T. és Zecha N. urhölgyek, kik mindannyian kedves színpadi jelenségek, mindannyian résztart már eddigi közreműködésük, részint pedig társadalmi állásuk és miveltségüknek fogva jogszerűleg feltételezni engedik, miszerint mükedvelői minőséghezjeljes, de sőt közülök többen várakozáson felüli tehetséggel bírnak.

A mi a férfiakat illeti, ezekre nézve a kezdetben jelzett aggály ugyan sem szám, sem tehetség tekintetében, nem terjeszkedett ki, de mindazonáltal feljegyzünk néhányat, kiket egy eddigi közreműködésük, mint pedig társadalmi állásuknál fogva a fentközlött hivatás betöltésére teljesen alkalmasnak tartunk.

Városunkban összpontosított tekintélyes számú állami és közigazgatási tisztviselőknél, kiket azok nagy számánál fogva névszerint nem közlünk, itt vannak Bielek Antal, Deisinger N., Grandjean József, Kleszky János, Kohn Adolf, Lukits Dusan, Loga Szilárd, Lissatz testvérek, Mangold L. Armin, Popovits János, Dr. Stassik Ferencz, Szávits Iván és ifju Vécsey István urak, kik ezen eszmet felkarolva és egy társulattá szervezkedve a közönség részéről bennük helyzett bizalmat fényesen igazolni képesek lennének.

Ha tehát, eltekintve azon még köztünk bizonyára felfalálható mindkét nembeli erőktől, kiknek tehetségéről tudomásul nem bírnak, csak a fent névszerint megnevezettek, de sőt ezeknek csak egy harmad részéből alakulna is meg az általunk czélba vett permanens mükedvelői társulat, ez által el volna érve a szemünk elé kitűzött czél, el volna érve első sorban társadalmi, de azonkívül a közhasznu jötekonysági alapok növelését tekintőleg anyagi tekintetben is.

A fentiekben eléggé eloszlatva hisszük tehát némely körökben felmerült azon aggályt, mely szerint egy állandó mükedvelői társulat rendszeres és a czélnak megfelelő szervezésére megkivántató alkalmas erőkket nem bírnánk; eloszlatunk ez aggályt csak is azért, hogy kimutassuk, miszerint az általunk megpendített, és kiválóan társadalmi összetartásunkat czélzó eszme megvalósítására csakis egy és pedig a főkéllék hiányzik: az akarat.

Nem hisszük azonban, hogy eddig egy nyilvános, mint pedig szűkebb társas körökben megbeszélés tárgyát képezett ezen eszme az egyes erre hivatott egyének által elejtették, hanem közös társadalmi érdekeinket tekintve meg vagyunk arról győződve, hogy e részbeni felszólalásunk nem fog füstként a léghen elpárologni, hanem az mielőbbi szervezkedés és összhangzatos közreműködés által mult számunkban kifejtett irányban és módozatok szerint csakhamar megfelelő eredményt fog felmutatni. S. J.

Lóverseny

Torontálmegyének az anyaországhoz való viszacsatolási 100 éves ünnepének és a megtartandó lötenyészés jutalomdíj kiosztással a 1-éves méncsikók vásárlásával kapcsolatosan 1879. évi szeptember 21-én, délutáni 2 órakor, Nagy-Beckerekén.

Igazgatóság: elnök: Thurn-Taxis Egon herceg, Karácsonyi Guido gróf, Kulifay Lajos, Nagy-Beckerek város polgármestere, Bakalovich Ágost.

Pályabírák: Csekonits János gróf, Hertelendy József, Torontálmegye főispánja, ittebei Kiss Miklós, Patzolt József, cs. kir. százados.

Indító: Rainer, cs. k. hadnagy, Kiss Ellemér.

I. Sikverseny. Önkényes adakozások után befolyt díjakra torontálmegyei földmívelők és tenyésztők birtokában levő lovak számára. Távolság körülbelül 1 és fél kilométer. I-ső díj 60 ft., II-ik díj 50 ft., III-ik díj 30 ft., IV-ik díj 20 ft., V-ik díj 10 ft., VI-ik díj 5 ft. — Minden pályázó tartozik a versenyt megelőzőleg a lötenyészési bizottmány elnökénél jelentkezni, ugy versenyző lovának pontos leírását, valamint az illető lovgló nevének bemondani. — A futtatás több mint 6 pályázónál két részletben, több mint 12 pályázónál három részletben fog megtartatni úgy, hogy az illető nyertesek megfelelő időköz után a díjakért ismét futnak.

II. Akadályverseny: Tiszteletdíj, adja Thurn és Taxis Viktorin hercegné, ezen fölül 200 ft. az elsőnek, tét és bánat 100 ft. a másodiknak, netáni többet az első. — Minden koru és minden országbeli lovgló. Urlovarok színekben vagy egyenruhában. — Távolság körülbelül 4 kilométer. — Teher 75 kilo. — Egy akadályverseny nyertesének 2 kiloval több, egyenlő több nyertesének 5 kiloval több. Lovaroknak, kik akadály versenyét még nem nyertek 2 és fél kilo engedve. Tét 10 ft., bánat az egész. — Nevezés szeptember hó 20-iki déli 12 óráig Kulifay Lajos, Nagy-Beckerek város polgármesterénél.

III. Űgető kocsi verseny. N.-Beckerek városának díja: az elsőnek 100 ft., a másodiknak a betétek 80 ft.ig. Kétfogatu, négykerékű, négyüléses kocsi számára, urkocsikok. Távolság egy német mértföld. Minden résztvevő köteles, egy részrehajlatlan tanut a kocsiára felvenni, ki arról fog gondoskodni, hogy vágatva ne hajtassék. Ha valamely lovglatni kezd, azonnal visszatartandó; több mint 30 ugrás vágatva egymásután disqualifikál. — Betét 10 ft. — Nevezés szeptember 21-iki déli 12 óráig, Kulifay Lajos polgármester urnál N.-Beckerekén.

Vitás kérdéseket végelegesen a bizottmány dönt el.

Egyúttal közhírré tételik, miszerint a kiállításra hozott lovak s egyéves csikók megbírása szeptember 21-iki délelőtti 9 órakor fog megtartatni, a jutalomdíjak pedig a versenyek közben fognak kiosztatni.

Écskán, 1879. évi augusztus havában.

Thurn-Taxis Egon herceg.

Torontálmegye közönségének!

Ezennel közhírré tételik, miszerint a hadseregi csikótelep részére történendő 2-3 éves csikók bevasárlása folyó évi szeptember hó 13-án Zomboly mezővárosban fog megtartatni. Az átlagos ár jó két éves csikóért 180-190 forint, jó 3 évesért pedig 220-230 forint.

Az ily módoni csikóvásárlásnak az lévén czélja, hogy a magas állam egyenesen a tenyészőtől, az alkuszok kizárásával szerezzék be szükséges loállományát; minélfogva figyelmeztelnek az illető tenyésztők, hogy miután rendesen az alkuszoknak jutandó nyereség, az ily módoni eladás által, az illető tenyésztői birtokában marad — lovaikat egyenesen a bevasárlással megbízott bizottság elé vessék.

A vásárló bizottság egyszersmind fel van hatalmazva, teljes koru lovakat is vásárolni a hadsereg számára, ennélfogva felkéretnek az illető birtokosok, hogy a hadi szolgálatra alkalmasnak látszó eladó lovaikat, fennevezett bizottzágnál, a jelzett napon, elővezessék.

Kelt Écskán, 1879. évi augusztus 10-én.

A torontálmegyei lötenyész-bizottmány-elnöksége.

HETI SZEMLE.

A szerb esadalmi szervezet tervek a belgrádi kormány lényegtelen változásokkal elfogadja. — E ténynyel szemben már most egészen előtérbe lép a magyar csatlakozási vonalnak terve, a miről pedig eddig vajmi keveset tudunk. A kikinda-belgrádi vonal, mely Kikindáról kiindul Nagy-Beckerek, Perlasz, Serkad és Páncsova érintésével Zimonyon át vezetne Belgrádba, összesen 128 kilométernyi hosszúságu lenne, s így aránylag legrovidebb a három vonal között s legkevésbé költséges is, mert majdnem mindenütt síkföldön halad. Az építési tőket a két hid költségevel együtt 10 millió fra számítják.

Anovi-bazárixpeditióra nézve ugyan csak festik az ördögöt a falra ellenzéki lap-társaink, s rémítetik már előre az országot azon vérengzésekkel, melyek ott történni fognak, s melyek hazánk gyermekeit ismét megtizedelik. Ezen ijesztgetést, bármily nagy szükség legyen is ily hírekre s a kormány intézkedéseinek gyálasására, épséggel nem tarthatjuk sem helyesnek, sem tapintatosnak. Nem akarjuk kétségbe vonni a lehetőségét, hogy történhetnének később összeütőközések, mert az albánok épen nem állnak azon műveltségi fokon, mely a nemzetközi szerződés becsbantartását és teljesítését maga után vonná, de nem tartjuk külügyi ministeriumunkat oly könnyelműnek, hogy a kellő intézkedéseket meg ne tenné az ily összeütőközések kiküldetésére. Hogyha pedig daczra minden elővigyázatnak, mégis követel ezen expeditió pár aldozatot, azt elismerjük, súlyos csapás lehet egyes családokra, de hol az ország, a nemzet és az egész birodalom érdekeinek megvédése és jövő fenállása forog kérdésben, ott alig hisszük, hogy egyes családok vesztessége a mérlegbe vehető volna. Mi azonban a legjobb reményekkel táplálattunk külügyi hatalmunk előrelátása iránt, s örömet fejezzük ki azon hitünkkel, miszerint az egész expeditió a legbökésébb uton fog végrehajtatni.

Magyarország pénzügyi helyzetének folytonos javulását bizonyítja, hogy az adók befolyásának emelkedése e hóban is folyvást tart és ez áll úgy az egyenes, mint a követelt adók tekintetében, sőt előbbiekrol még jelentékenyebb mérvben. A folyó év második negyedéről rövid időn megjelenendő kimutatás igazolni fogja ez állítást s egyszersmind előtűntetni, hogy a befolyt adóösszeg nemcsak a mult év e szakának hozadékát, ha nem még annak tervezetét is igen tetemesen fölül fogja haladni. Magyarország anyagi erejének s gazdasági viszonyai javulásának annyival fényesebb bizonyítéka az, mert másszor épen az aratást megelőző hónapok az adóbefolyás tekintetében nem igen voltak a kiváló közé számíthatók s egyszersmind remélhetővé teszi az eredményt azt is, hogy az év második fele sem marad a várakozások mögött.

A tiszavölgyi társulat központi bizottsága ülést tartott e hó 8-án gróf Lónyai Menyhért elnöke alatt. Az ülésen több fontos tárgy került elő. A közgyűlési határozatok végrehajtásáról gróf Károlyi Sándor alelnök jelenté, hogy a külön tiszai osztálynak a közlekedési ministerium felállítását kérelmezte a bizottság a ministerelnöknek s miután ő oda nyilatkozott, hogy az egyben a külföldi szakértők meghallgatása után fog a kormány határozni, a felállításra kért közegre pedig a legközelebbi technikai teendők végeleges megállapítása előtt sürgős szükség van, az ülés elhatározta, hogy kérelmét alelnök által a közlekedési ministeriál sürgősen meg fogja újítani. Szőnyegre került még belvizek által elborított helyeken az adóelengedés kérdése, a vízrendezés és a társulati töltések ügye, a belföldi szakértők által tartott enquete összehívására és vezetésére kiküldött albizottság jelentése, a külföldi szakértők utazásán részt vett központi bizottsági három küldöttség jelentése s több más ügy, melyekre még visszatérünk.

HIRHARANG.

*** Személyi hír.** Főispán ur ő méltósága f. hó 10-én Verseczről haza érkezett s néhány napi időzést után többrendbeli hivatalos és magán ügyekben a fővárosba utazik.

*** Kinevezés.** Főispán ur ő méltóságáig Bakalovics József nagy-kikindai segédszolgabírói tiszteletbeli szolgabíróvá kinevezte.

*** Versecz szab. kir. város** tisztújítása meggyék főispánjának mint kormánybiztosnak elnöke alatt f. hó 4-én és folytatólag tartott közgyűlésen a legszebb rendben és egyetértésben megtartott. Polgármester lett Hofbauer Péter, kir. aljárásbíró, ki közakarattal lett megválasztva, főjegyzőnek Czvetkovics Sándor eddigi első tanácsnok, főkapitányak Demetrovits István Temesvár városi volt alkapitány, főügyésznek Siprák Tamás jóhírű temesvári ügyvéd lettek szavazattöbbséggel megválasztva; tanácsnokoknak Semeyer Janos, Anfang Fer. és Weifert Károly felkiállással lettek megválasztva; arvaszéki előadó Czweits Swetislav lett, főorvos Dr. Demetrovits Mihály, főmérnök Kunze József, kamarás ifj. Kehrér Károly. Versecz városnak gratulálhatunk, mert értesülésként szerint a tisztikar, de kivált a polgármester, bármely városnak becstelére válhatik. A tisztújítás befejeztével az összes képviselőt által, és pedig pártkülönbség nélkül, a kormánybiztos tiszteletére fényes lakoma rendeztetett, melyen a pártok kibékülése is megünnepelelték s lakoma után az egész képviselőt és tisztikar — kevés kivétellel — a vasúthoz kísérték ki a távozó kormánybiztosát és ott búcsúzott el tőle a viszontlátásig.

*** Új tanár.** A helybeli főgymnásiumhoz mint örömmel értesülünk, Mészáros József kitűnő képzettségű kegyesrendű tanár ur helyettesített át Szegedről.

*** Uralkodóknak Gasteinban.** A királyt, ki délelőtti fél tízenegykor érkezett Gasteinba, nagy ünnepélyességekkel fogadták. A furdőhely valamennyi háza zászlókkal, szőnyegekkel, virágfüzérrel volt ékesítve, az alkalmára tömördeken jöttek a környékből, és számos idegen. A „Merán” nyári lakhoz vezető úton három izletes diadalkapu volt emelve. A Bockstein felé vezető út elágazásánál volt a díszkapu, melynek felét a császári ház színeivel, a másik felét magyar nemzeti zászlókkal ékesítették fel, fel pedig a magyar korona s a kettőjük s voltak láthatók. A „Sraubing” és „Hirsch”-féle vendéglőkön hatalmas magyar nemzeti zászlók lengtek, számos magánháza is magyar zászlókkal volt díszítve; a többi közt Bischoff Mór ur lakásán szintén három nagy zászlót tűzött ki, mindenik el felirattal: „Ejjen I. Ferencz József.” Hajnalban mozdardurogás ébresztette fel Gasteint, mely tíz óra körül már egészen talpon volt; ötven iskolás leány fehéren, vörös-fehér zászlókkal és ötven iskolás fiú fekete-sárga zászlókkal vonultak az indóházhoz. Keveselt tizenegy óra után mozdárlóvások jeleztek a két uralkodó találkozását. Vilmos császár eleje kocsihoz a magas vendégek. A felségek találkozására meghatározott szíves volt, megcsókolták és többször megölelték egymást. Az uton a nagyrészt ünnepi díszbe öltözött közönség lelkes éljenzessel fogadta az uralkodókat. Holgyek virágcsokrokkal áraszták el a kocsi. Impozáns volt Ferencz József császár és király üdvözlötése „Merán” nyárilak előtt, hol magyarok és osztrákok a többi közönségtől elkülönítve voltak, két sorfalat képezőleg felállítva. A férfiak feketében, a nők világos színekben voltak öltözve, kezeikben és gomblyukáikban virágokkal, szép látványt nyújtottak az iskolás gyermekek s kivált a böksteini aranyosai vállalat bányalégénység. — A felségek kocsin körutat tettek, mindenütt roppant közönség által lelkesen üdvözöltetve. Delután ebéd, este pompásan sikerült kivilágítás volt a furdőhelyen s a környék hegyein.

*** Halálozás.** Temes megye tisztelt alispánját Róth László urat súlyos csapás érte, neje szül. Ivánka Ida, ki magas műveltsége által igen széleskörű ismeretséggel bírt menyekben is, f. hó 9-én meghalt. A gyászjelentés a következő: Réthei Róth László, Temes megye alispánja és gyermekei u. m. Jolán férj. Kisfaludyé, Ida férj. Osztoicsné, Mariska és László, egy nő: Kisfaludy Kisfaludy Zsigmond, és nagy- és kis-seleki Osztoics Iván kesergő szívvel tudatják réthei Róth szül. draskóczy és jordanföldi Ivánka Ida asszonyának a legjobb nő, anyja és anyósának folyó évi augusztus 9-én reggeli 3 órakor, élte 45-ik, boldog háassága 27-ik évében, bosszas betegségekben az Ur-vacsora ajtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. A boldogultnak halt teleme az ágostai hitvallás szertartása szerint augusztus hó 11-én reggeli 8 órakor az ö-megyeházában beszenteltetve, örök nyugalomra a családi sírboltba Fűskutra fog átvitelt. Temesvárt, 1879. augusztus 9-én. — Áldás és béke lengjen a legjobb nő, anyja és anyós hamvain!

*** Nyári multság.** A t.-becsei fiatal-ság f. hó 9-én a város mellett fekvő szigeten igen sikerült táncszal egybekötött multságot rendezett. A hölgyek közül ott láttuk: Strilics Klári kisasszonyt, ki a műkedvelő előadások-bani részvételéről s kedves játékáról már eléggé ismeretes olvasóink előtt; Strilics Ilka, Rüdiger Ida, Buchberger Poldi, Bikár Katinka, Vishai nővérek, Létmányi Mária és Pataki Irma kisasszonyokat; továbbá Tillné, Brejtnerné, Moganné, Rollerné, Rómerné, Vishainé, Reiserne urnöket. Körübelül esti 11 óráig a legvidámabb hangulatban folyt a multság, akkor közbejött eső miatt az egész társaság Roller ur vendégszerető házána várt be „csöndös” mellett a reggelt!

*** Helyreigazítás.** A „Neue Temesvárer Zeitung” f. évi augusztus 13-ik számában egy Verseczről kelteztet levelet közöl, melyben a közel multban ott végbenem tisztújításra nézve két téves állítás foglaltatik. Először az állítatik, hogy a városnál több állomás azon okból nem töltetett be, mert sem kormánybiztos, sem a képviselő nem tudta, hogy mely állomások töltendők be, ez tévedés! mert csak azon állomások nem lettek betöltve, melyek az 1870. 42. t. cz. 65. §. alapján és a városi régi statutumoknál fogva még 1872. évben választás útján élethossziglan lettek betöltve. A jelzett levelezésben az is állítatik, hogy Grecsák ügyvéd ur nem lett candidálva tisztúgyésznek, mert socialdemocrata; igaz hogy őt sokan annak tartják Verseczen, de ő ezen gyanúsítást kereken visszautasította; az ügyészi állásra való kijelölést és választást illetőleg azon nézet volt irányadó, hogy tekintettel arra, miszerint a verseczi lakosság nagy része tartozik a városnak, lehetőleg oly egyen választások meg úgyésznek, ki mint idegen nincsen párt avagy rokonsági és egyéb tekintetek által a város számos cselekvő valamint szenvető pereiben elfogulva vagy érdekelve.

*** Jókai Mór Pozsonyban.** Jókai f. hó 6-án Pozsonyba érkezett és egykori iskolatársához, Samarjai Károly urhoz szállott. Számos kísérettel a vasutacsakhoz, innét a Murmann-dombra ment. Este a váromok közt vacsorát rendeztek tiszteletére. A Jókai elő tett tányérba Jókai arcképe volt beégetve, pohárára pedig a vár képe és Jókai aláírása. — A vacsora alatt a romok közt melabús zene szült és egy láthatatlan dallársulat a himnusz énekelte; a második versszak után pedig a város felől megkondultak az estharangok. Samarjai a hangulattaljes jelenethez méltó fölköszöntőt mondott, mire Jókai felelt, Pozsony nagy multjára utalva és arra, hogy itt állott meg az utolsó ellenség, ki hazánk földjén járt és itt kezdődött az 1866. béke, mely visszaadta hazánknak önrendelkezési jogát. Szavai után frenetikus éljenzést hangzott a vár udvaráról, hol a Rudolf trónörökös ezred számos katonája (győri és veszpremi fiúk) gyűlt egybe, kik látni akarták a híres költőt. A társaság a derek legények éljenzését a magyar katonaság élte-tésével viszonozta. Jókai odament a katonákhoz, és egy káplár, társainak viharos tetszése közben, így üdvözölte Jókait: „Isten tarisza meg hazánk dicsőségére.” Jókai beszédet intézett hozzájuk, buzdította, hogy óvják meg a magyar katonaság híreit; azt felelték: „mi is azt akarjuk.” Jókai mindegyikkel kezet szorított. Ekkor bűvös világítás ömlött el a romokon és Bacsk tanácsos lelkes fölköszöntőt mondott a regényre, melyet Jókai Mór a pozsonyi várról fog írni. Még néhány dal közlekedett és azután a „társaság emelkedett hangulataban visszavert a városba, a hol megnézték Petőfi egykori pozsonyi lakházát.

*** Szeged jávára.** A magyar kormány — mint tudjuk — egy rendkívüli jótékony sorsjátékot rendez Szeged és vidékének az árvíz által oly nagy mérvben sújtott lakosai javára. Minthogy ezen sorsjáték számos nagy nyeresémet (50,000, 20,000, 15,000, 10,000 forint aranyjárdék stb.) tartalmaz és egy-egy sorsjegy aránylag csekély összegben, 2 forintban állapított meg, remélni lehet, hogy ez a jótékony vállalat szép összeget fog eredményezni.

*** Szárnyas önműködő takarékpénztárnak** nevezi egy híres angol gazda a baromfit tekintve, hogy igen hasznos ágát képezi ez gazdaszatunknak. E takarékpénztárak szaporítására Bodog Lajos Budapesten egy „baromfi költő-gépet” fog közelebről fölláztatni. Nem csak az egyszerű szaporítás, de egyszerűsége a nemestés célja legegyszerűsége, s ugyanazért fölhevített bocsátott ki, melynek célja: baromfi, galamb és tengerinyul okserűt valamint az éneklők és diszmadarak tenyésztése, ápolás és oltalmazását célzó magyar országos egyesület alakítása.

*** Hamis kéthatosok.** Egy idő óta igen sok hamis kéthatos van forgalomban. Budapestén el is fogott a rendőrség egy Kellner nevezetű egyént, ki kéthatos készítményeit nagy ügyességgel szokta kiadni. Elfogatásakor körülbelül 10 frt. ára ily hamis kéthatos talaltatott nála. A hamis kéthatosok meglehetősen sikerültek, kongásuk is meglehetősen jó.

*** Rejtélyes gyujtogatási kísérletről** értesítik lapunkat Frányováról, hol P. nagy-kikindai törvényszéki bíró házáat akarta felakni a mult heten felgyujtani. A ház dűledéze felben lévén, már jó idő óta lakatlan; telezete rozsz, padlása becsurog. A ház különben terjedelmes szép telken a főutcán áll, környéke is sűrűn van beépítve. A gyujtogatás észrevétlenül lopóztatott a lakatlan házba. A padlásra, az ereszet alá több helyen szalmarakásokat hordott össze és azokat gyufával és kenes gyujtacsokkal megdömvén, felgyujtá. A nyomtatással elfoglalt tőzszomszédoknak, kik idejekorán észrevették a zindelyes házföld füstölését, sikerült a tüzet legott elnyomni és a gabonakazlakkal megvakított közeget nagyobb szerencsétlenségtől megmenteni. A gonosztevőt eddigelé még nem sikerült felfedezni.

*** A kinek nincs helyén a feje.** A „M. H.” írja a következő multságos történetet: Ismeretes, hogy egy spanyol grand abban a rögeszmében szenvedett, hogy ő üveg-ből van: nekünk is van egy országgyűlési képviselőnk, a ki a parlament legderekabb tagjai közé tartozik, azonban az a rögeszméje, hogy a feje nincsen a helyén. Értelmi tehetsége azért korántsem zavarodott; beszélhetünk vele, multhatunk vele, sőt hosszabb

parlamentari tanácskozásonál is hasznát lehet venni, s eszünk ágában sincs, hogy e derek képviselő lelkét bizonyos órákban az emlitettük, sajtóságos rögeszme foglalja el. Időszakonként jelentkezik csak rajta ez a symptoma, de ilyenkor azután képes félbeszakítani dolgot-beszédet, ki siet a vaspályára s utazik haza. Otthon az orvosához fordul, megkérdi tőle, helyén van-e a feje? s ha ez megnyugtató választ ad, megnyugodva tér vissza Budapestre. Rögeszméjétől üldözötve lejárta már Bécs, Paris, London hirneves orvosait, de ezek tanácsai daczára maig sem birt tőle szabadulni. Egyik londoni híres orvos, ki elmebetegeket már sokszor sikerrel gyógyított genialis kísérletet tett rajta, nevezetesen lefektette s beismerte, hogy a feje csakugyan nincsen a helyén, csavargatta ide-oda, igazgatta s egy készlebe helyezte, a mi miatt vagy 14 napig nem bírta a beteg mozgatni a fejét. Két hét múlva az orvos azzal a hirtelen örvendeztette meg a beteget, hogy ime a feje a helyén van, de a képviselő csak addig volt nyugodtan, a míg a vaspályára ült, s azóta ismét visszatér ez a rögeszméje.

*** Rögöntözött bíróság és rögöntözött ítélet.** Berlinben nemrég egy öreg ur jött egy fogorvoshoz, s megkérte, hogy neki egy teljes fogsort készítsen de a szokottnál vastagabb aranylemezlet. A díszesen öltözött fogatlan öreg ur kívánsága beteljesült, s a doctor a fogsort megcsinálta s az érte jött öreg urnak szájába is alkalmazta. Az öreg urnak először igen nehezebb esett azzal beszélni, de az orvos megnyugtatóra elhitte, hogy később teljesen megszokja. Mindketten a nyitott ablakhoz mentek s az öreg, ki pénztárcáját már azelőtt előhúzta, hogy fizessen, a kocsiörög mellett akarta megpróbálni hangja erősségét. Eközben azonban véletlenül leejtette tárcáját az utcára s remélve látták mindkettőt, hogy egy arra menő asszony azt fölveszi. Az öreg ur rögtön megkérte az orvost, tartaná szemmel az asszonyt, míg ő lemegy és megfogja, s így az orvos felülről néze, az öreg pedig lement, átvette a tárczát, megnézte tartalmát, az orvosnak fölment, mintegy jelentve, hogy rendben van. Az orvos egész megnyugodva vonult szájába belsejébe s várta a fogas öreg urat tárczájával együtt. Az öreg ur pedig a tárcza megtalálójával együtt hirtelen berkocsiba ült és elhajlatott. Az orvost két ügyes csalo így rászédte. Négy nap előtt a fogorvos egy cukrászdába lépve be, ott találja a fogas öreg urat. Ő sem röst, hamar követeli pénzt vagy a fogsort. A beszédből kis szóváltás keletkezik, a fogorvos felkéri a jelenlévő urakat, alakuljanak jürvé és ítéljenek. Előadta az esetet, az urak ítéltek s a rögöntözött végrehajlatott. Előhírtak t. i. egy hordár felét, az kivette a „tisztes” öreg ur szájából a fogsort, a jury felismerte a fogorvos által fel-említett jegyet rajta, a fogorvos visszakapta a drága jószágot, a megfogatlanított öreg gazember összes pénzét 4 márkát, átadták az ítélet végrehajtójának, a hordárnak.

Rendőri hírek.

Jaksits-Arsinov Misa, helybeli lakos, 4 év előtt nagybátyját Arsinov Stevát a helybeli szőlőbőben egy per elvesztésének miatti bosszújában meggyilkolta és azonnal megszökött. Nédtis János, városi kapitányunknak sikerült őt Belgrádban elfogni és a bírósághoz bekísérteni. A lelkiismeret furdalásait megtörték életeterejét az annak előtte erős testet.

Bacsikin Koszta, melenczei lakos, Gyurin Milos és Berarov Neczától 10 kereszt búzát lopott és emiatt feljelentelt.

A magzatelhajtás, úgy látszik, a helybeli női cseledeknek nagyobb dimenziókat öltött. A törvényszéki bíróné ugyanis ily büntelt és részesség gyanujából három leány és egy Petákov Kata nevű nő kísértelt be, és az utóbbi volt az, aki a magzatok elhajtását végrehajlotta; de az egyik leánynál rozsz kimennetel, mert az ennek folytán három havi súlyos betegsébe esett. Petákov Kata, ki a magzatelhajtást üzletszerűleg üzi, szőkevény volt, de Nédtis János, városi rendőrkapitány által Belgrádban elfogott. A társadalom ezen hyénája ellen a lehető legszigorubb büntetést kívánhatjuk csak.

Helyben a főútszében egy hamis 40-forintos bankjegyet tartóztatott le. Minthogy ily hamisítványok, mint hírlik, igen el vannak terjedve, és úgy látszik, Temesvártól tétetnek forgalomba, a közönség kellő óvatosságra figyelmeztetik.

Gyurgyev Józsa, uzdini lakos panaszta folytán Ganzl Emánuel, helybeli búzakereskedő, szabályellenes mérleget és panaszos megrovódése miatt, 15 frttal megváltott 3 napi fogságra rendőri uton elmarasztaltott; elmarasztalt fel a büntetésre nézve felebbesztését bejelentette.

TÖRVÉNYTEREM.

Emberöléssel vádolt Klein Adolf és Moricz éskai kereskedők, úgy többréndű büntársaik elleni bűnyűben hozott első foku határozat folytán a két elsőrendű vádlott súlyos testi sértés büntetése miatt egyenként egy évi, a többi 4 büntárs egyenként 4 havi börtönbüntetésre ítéltetett el. Klein Adolf és Moricz ezenkívül köteleztettek, a megölt Varga Mihály özvegyének o. é. 100 fttal megfizetni.

Közigazgatási bizottság.

Torontálmege közigazgatási bizottsága 1879. évi augusztus 4-én tartott rendes ülésének tárgysorozata. (Folytatás és vége.)

II. Közzétartásügyek:
1. Hobocha Boldizsár gottlöbi plébánosnak, ugyancsak az ott helyi róm. kath. templom kijavítására vonatkozó beadványa. — A július havi ülési határozat, mely a jegyzőkönyvbe nem vétetett fentartatik.
2. Több beadról gör. kel. szerb hitközségi tagnak Beodra mezővárosában valamint a róm. kath. ügy gör. kel. iskoláknál szükséges tanosztályok szaporítása tárgyában. — Felfolyamodók kérésükkel elutasítottak.

3. Neudorf községében felállítandó két új tanosztály és tanítói állomással összekötött tanítói illetve tanítónői fizetésekről szóló kiállított tanítói díjlel helyben hagyása tárgyában. — Jóváhagyatik.
4. A jozefovai községi iskola 1877. és 1878. évi felülvizsgáló számadása. — A megyei számvevőnek kiadatik.
5. A krivabari községi iskola 1877/8. tanév felülvizsgált kifogásolt számadása. — Az iskolásági gondnok felmentetik, az összes iratok a kir. tanfelügyelőségnek kiadatik.
6. A zombolyai községi iskola 1873. évi febr. 11-től inclusive 1875. év végéig terjedő felülvizsgált kifogásolt iskolai számadása. — Az iskolásági gondnok felmentetik, az összes iratok a kir. tanfelügyelőségnek kiadatik.
7. A kir. tanfelügyelőnek az iskolák állapotáról szóló július havi jelentése. — Tudomásul vétetik.

III. Közmunka és közlekedésügyek:
1. Közmunka ministerium rendelete a megye területén átvonuló kis-zombor — arad — dobrai állomai fedenyag szállítási költségeinek fedezésére szükséges 3080 ftnyi hitelnek a nagy-becskerei kir. adóhivatalnál történt folyósítása iránt. — A kir. főmérnöknek kiadatik.
2. Közmunka ministerium rendelete a megye területén elvonuló kis-zombor — arad — dobrai állomai közlekedési költségeinek fedezésére megkivántató 9150 ftnyi hitelnek a helybeli kir. adóhivatalnál történt nyitása tárgyában. — A kir. főmérnöknek kiadatik.
3. Freund Nándor vállalkozónak a szeged — temesvár — szászsebest államutrá kiszállított fedenyag után járó 4-ik kereseti összegnek leendő kiutalványozása iránt. — Kiutalványozatik.
4. Deutsch és Sternberg társvállalkozónak a versetz — pancsovai államutrá kiszállított fedenyag után járó 4. kereseti összegnek leendő kiutalványozása ügyében. — Kiutalványozatik.
5. A kir. főmérnöknek a megyebeli ország és államutak állapotáról szóló július havi jelentése. — Tudomásul vétetik.

IV. Egészségügyek:
1. A megyei főorvosnak az egészségügy állapotáról szóló július havi jelentése. — Tudomásul vétetik.
V. Börtönügyek:
1. A helybeli kir. ügyészségnek a helybeli börtönök állapotáról szóló július havi jelentése. — Tudomásul vétetik.

VI. Posta és távirat:
1. A megyei alispáni hivatal áttesz a magyar korona területén létező táviradk 1878. évről szóló statisztikát. — Tudomásul vétetik.
2. A török-becsei kir. postamester betérteszi a földmívelés-ipar- és kereskedelemügyi ministeriumhoz címzett kérvényét az ugyanott helyi kir. távirad állomásnak az ottani kir. postahivattal leendő egyesítés és pártfogásos feltérjesztés végett. — A temesvári m. k. postáigazgatósághoz áttetik.
3. A párdányi szolgabíró előterjesztése a postai összeköttetésnek gyorsítása tárgyában. — A temesvári m. k. postáigazgatósághoz áttetik.
4. Az antalfalvi szolgabíró betérteszi Debeljácsa község képviselő testületének főok posta elnyerhetése tárgyában beadott kérvényét. — A temesvári m. k. kir. postáigazgatósághoz áttetik.
5. Glazevszky Adam m. kir. távirad állomásfőnök, mint helyettes szakelőadóknak a posták és táviradk állapotáról szóló július havi jelentése. — Tudomásul vétetik.

VII. Fegyelmi és felelősségteljes ügyek.
1. Lupuleszku János és társai uzdini lakosoknak, Vulcan Samu ottani jegyző ellen, többréndű kötelelességsértés és visszaélés miatt emelt panasz. — Az antalfalvi szolgabíroságnak kiadatik.
2. Arzenovits Gilgor g. kel. lelkész és társai botosi lakosoknak, Kadits Miklós ottani jegyző ellen, ennek hivatalbeli képtelensége, hanyagsága és többréndű kötelelességsértés miatt emelt panasz. — A központi szolgabíroságnak kiadatik.
3. Mokrin község előjáróságának folyamodványa, melyben a kisebb polgári peres ügyekben való végrehajtás foganatosításával leendő megbízatását magát felmenteni kéri. — Folyamodó község kérelmével elutasítottak.
4. Bukovalla Filakt idvori lakosnak felelőssége a Kapunacz Koszta ottani lakosnak ellene formált boszniai fuvarbér követelése ügyében folyó 1879. évi 4789. szám alatt másodfokulag hozott alispáni határozat ellen. — Felelősségteljes elutasítottak, az összehoztak az alispáni hivatalnak kiadattak.
5. Müller Sebestyén zichfalvi lakosnak, Wosching György ugyanottani bíró ellen hivatalos hatalommal való visszaélés miatti panasz. — Elsőfoku határozat hozatal végett a banlaki szolgabíroságnak kiadatik.
6. Turkov Acza antalfalvi lakos megyei csendlegénynek, Bogdanovits Sebő csendbiztos elleni többréndű kötelelességsértés és visszaélés miatt emelt panasz. — A vizsgálat megjeitése végett az összes iratok alispán ur ő nagyságának kiadattak.
7. Jung János és Gruí Juon ugy is mint számos ó-bébai lakosok meghatalmazottainak, az ó-bébai uradalom ellen, községi határozat folytán követelt 5 kr. pótdónak nem fizetése miatt emelt panaszok. A török-kánizsi szolgabírói hivatalnak kiadatik.
8. A dentai m. kir. kincstári uradalomnak a megyei alispáni hivatal által 1879. évi május 21-én 2349. sz. a. a györgyházi és díszegyi határ mentén Zichfalvára vezető utvonalon levő úttöltés eltávolítása tárgyában hozott határozat ellen közbetett felfolyamodványa. — Az alispáni határozat helybenhagyatik.

VIII. Hadkötelesek ügyei:
1. Drakulics Iván leopoldovai lakosnak nősülési engedélyérti folyamodványa. — Elutasítottak.
2. Vladiszavlyev György tomásorváci lakosnak hason ügye. — Elutasítottak.
3. Kasza István kis-szigeti lakosnak hason ügye. — Elutasítottak.
4. Lazárov Milán tomásorváci lakosnak hason ügye. — Elutasítottak.
5. Nyagul Szvetozár dobrieczai lakosnak hason ügye. — Elutasítottak.
6. Erdélyán Vljakó román-szent-péteri lakosnak hason ügye. — Elutasítottak.
7. Gilezán Toma román-éskai lakosnak hason ügye. — Elutasítottak.
8. Ignjatov Péter szent-györgyi lakosnak hason ügye. — Elutasítottak.
9. Mirkov Nikifor mokrin lakosnak hason ügye. — Elutasítottak.
10. Draganov Simeon frányovai lakosnak hason ügye. — Elutasítottak.
11. Bundás Avram petrovoszellói lakosnak hason ügye. — Elutasítottak.
12. Kracsun Tritun petrovoszellói lakosnak katona elbocsátási kérvénye. — Elutasítottak.
13. Zsebelyan Mihály dobrieczai lakosnak hason ügye. — Elutasítottak.
14. Homan Koszta tiszahelyesi lakosnak hason ügye. — Elutasítottak.
15. Lukács Juon öregfalvi lakosnak hason ügye. — Elutasítottak.
16. Napholz Gyula helybeli lakosnak hason ügye. — Elutasítottak.
17. Schubert Mihály helybeli lakosnak szabadságotlétési kérvénye. — Elutasítottak.

H I R D E T É S E K.

6171. sz. k. i. 1879. **Hirdetmény.** (133-2.2)

Alóírott hivatal részéről ezennel közhírré tételik, hogy az 1879/80. teli hónapokra a tanács irodák, községi iskolák és kórházi helyiségek fűtésére szükséges 74 öl gyertyán-fának beszerzése végett folyó évi **augusztus 17-ik** napján délelőtt 10 órakor a városház épület nagy termében nyilvános árlejtés fog tartatni, melyre a vállalkozni szándékozók 10% bánatpénzzel ellátva ezennel meghívattak.

Az árlejtési feltételek a hivatalos órák ideje alatt az árlejtés napjáig a városi számvevői irodában megtekinthetők.

Kelt Nagy-Beeskereken, 1879. évi július 31-én.

A polgármesteri hivatal.

3. 6171. **Rundmachung.**

Von Seite des gefertigten Amtes wird hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß wegen Lieferung des, für die Wintermonate 1879-1880, behufs Beheizung der Magistrats-Kanzleien, Communal- und Spital-Localitäten erforderlichen 74 Klafter Weichbuchen-Örennhölzer, die öffentliche Minutendebatation am **17. August** l. J., um 10 Uhr Vormittag, in dem hierfür großen Rathsaale abgehalten wird, zu welcher die Unternehmungslustigen, mit dem 10% Reugelbe versehen, eingeladen werden.

Die Licitation-Bedingnisse können während den Amtsstunden bis zum Licitationstage in der städt. Buchhaltung eingesehen werden.

Or.-Becekeret, den 31. Juli 1879.

Das Bürgermeisteramt.

3136. sz. 1879. **Árverési hirdetmény.** (130-3.2)

A módosi kir. járásb. mint telek. hatóság részéről közhírré tételik, hogy öv. Werner Józsefné szül. Várkonyi Bertha agyis mint k. gyermeki és öz. Eöklödy Tamásné szül. Werner Petronellának, Lukinits Zsigmond végrehajtást szenvedő ellen 314 frt. 42 $\frac{1}{2}$ kr. és jár. végrehajtási ügyében egy 20 frtra becsült 8 éves fekete kanca L jegy alatt, egy 20 frtra becsült 9 éves pej kanca VI jeggyel ellátva, egy 20 frtra becsült 8 éves fekete kanca bélyegjegy nélkül, egy 15 frtra becsült fatengelyű paraszt kocsi, és ezek után a horvát-bókaí 449. számú tjkvben A. I. alatt Lukinits Zsigmond nevében álló 1570, 272/a, 1566/a, 1571/a, 1843/a, 2707/a, 2838/a, 1571/b, 1846, 2831. részlet szám alatt lévő nemesi birtokra, melyből az ó-lécci pusztaán lévő 11 öl hosszú 2 $\frac{1}{2}$ öl széles vert falból épült cseréppel fedett 2 szoba, konyha és kamrából álló házépület s összesen 7898 forintra becsült ingatlanai az 1879. évi **szeptember 6-ik** napján délelőtti 10 órakor mint első, és **október 6-ik** napján délelőtti 9 órakor mint második határidőben Horvát-Bóka községében megartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt adatni fognak, u. m.:

1-szor. Kikiáltási ár a fennebb kitélt becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitézött birtok nem fog eladatni. Az ingók első árveréskor becsáron alul is el fognak adatni készpénzért.

2-szor. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% készpénzben, takarékpénztári könyvben, árfolyam alatt álló államkötvényben a kiküldött kezéhez letenni. Végrehajtatók bármelyike bánatpénz letétele nélkül is árverezhet.

3-szor. Vevő köteles a vételárat két egyenlő részletben, és pedig: az első felét az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a második felét ugyanazon naptól számítandó 3 hó alatt minden egyes vételári részlet után a birtokbalépés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt ezen kir. telekkönyvi osztályánál előre kieszközölt utalvány alapján a módosi kir. adó-, mint letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog beszámíttatni.

4-szer. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzkar ellen biztosítani.

5-szor. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6-szor. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-szer. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tette, a megvett ingatlan az érdekeltek bármelyikének kérelmére a perrdts. 459. §. értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvételére mellett, újabb árverés alá bocsáttatni és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitézött javak iránt tulajdoni, vagy más igényt avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számítandó 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi osztályánál nyújtsák be, különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben Zsirus József módosi ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt Módoson a királyi járásbírósi telekkönyvi hatóságánál 1879. évi július hó 15. napján.

297. sz. ex 1877. — 1624., 1625. sz. ki. ex 1879. (124-3.3)

Pályázat.

Az üresedésbe jött szerb-íttebei, jánosföldi, ó-teleki és m-szt.-mártoni községi, illetve kör-szülésznői állomásoknak választás utján leendő betöltésére, a pályázat ezennel kihirdetettik.

Ezen állomásokkal következő fizetések és járulékok, még pedig:

1-szor. Szerb-íttebei 60 ft. évi fizetés, és minden szülési esetenél való segélynyújtásért 1 frnyi díj.

2-szor. Jánosföldön 100 ft. évi fizetés, és minden szülésnél segélynyújtásért 1 ft. 50 krnyi díj.

3-szor. Ó-Telek és M.-Szt.-Mártonban 90 ft. évi fizetés, és minden szülési esetenél nyújtott segélyezésért 1 frnyi díj vannak összekötvve.

A választás Szerb-Íttebén 1879. évi **augusztus 26-án** d. e. 9 órakor; Jánosföldön **augusztus 24-én** közvetlen

Felelős szerkesztő: Dr. Szentkláray Jenő.

az orvosi választás után; Ó-Telek és M.-Szt.-Mártonban ugyanazon hó 24-én délután 4 órakor fog, mindenütt a községében elővétetni.

Felhivatnak tehát a pályázni szándékozók, hogy folyamodványaik az 1876. évi XIV. t. cz. 50. és 51. §-ak értelmében kellőleg felszerelve, az alóírt szolgabíróshoz legkésőbbben f. é. **augusztus 23-ig** benyújtsák.

Kelt Párdányban a szolgabírósnál, 1879. évi július 23-án.

Hertelendy Imre, szolgabíró.

1624. sz. ki. **Pályázat.** (125-3.3)

Jánosföld 2000 lélek számból álló községben a községi orvosi állomás lemondás következtében megürülvén, annak ujabban az 1876. évi XIV. t. cz. 144. §-a rendelkezése szerint választás utján leendő betöltésére, a pályázat ezennel kiíratik, s választás határidejéül 1879. évi **augusztus 24-ik** napjának d. e. 9 órája tűzetik ki.

Ezen állomással évi 500 frnyi fizetés, és minden egyes látogatásért nappal 40 kr., éjjel 1 frnyi díj van összekötvve. Szegények ingyen látogatandók.

Felhivatnak tehát a pályázni szándékozók, hogy a fenn idézett t. cz. 43., illetve 143. §-nak szabványai szerint felszerelt pályázati kérvényeiket a választást megelőző napig az alóírt szolgabírósnál benyújtsák.

Kelt Párdányban a szolgabírósnál, 1879. évi július 23-án.

Hertelendy Imre, szolgabíró.

3069/k. 1879. **Pályázat.** (129-3.2)

M.-Szt.-Mihály községében üresedésben levő jegyzői állomás választás utján betöltése f. é. augusztus hó 24-én d. e. 9 órakor a m.-szt.-mihályi községében fog eszközöltetni.

Felhivatnak ennél fogva a pályázni kívánók, kik a magyar és német nyelvet írásban és szóval bírják, valamint a jegyzői szigorlat letételét igazolhatják, hogy kellően felszerelt folyamodványaik a választást megelőző napig M.-Szt.-Mihály község előjárójánál benyújtsák.

Az állomással a következő járandóság van összekötvve: 479 frt 50 kr. készpénz, szabaddalás és a község háztelkén levő egész kert használat, továbbá egy szerződésért 2 frt, haláleseti felvétel 2 frt, letlár felvétele 2 frt, végrendelet 2 frt, bizonyítvány 50 kr., nyugta 20 kr., kötelezvény 50 kr., dohány engedély erti folyamodvány 30 kr., végül az ujonczozás tartalma alatt naponta 2 frnyi díj.

Kelt Nagy-Beeskereken 1879. évi augusztus hó 1-én.

Bakalovich Ágoston, szolgabíró.

1827. sz. k. i. 1879. **Pályázat.** (127-3.2)

A bassahidi községi jegyzői állomás a volt jegyzőnek lemondása következtében üresedésbe jöven, ezen állomásnak választás utján leendő betöltésére a pályázat ezennel kiíratik és a választás f. é. **augusztus 23-ik** napjának délelőtti 10 órájára kitézettek.

Ezen állomással következő járandóságok vannak egybekötvve és pedig 600 frnyi évi fizetés és szabad lakás nélkülomben a magán iratok szerkesztéséért:

- egy bizonyítvány 50 kr.
- egy marhájárólért:
 - községiéknék 5 kr.,
 - vidékieknék bélyeggel együtt 10 kr.
- egy kötvény 100 frtig 50 kr.,
- azon felül 1 ft.
- egy überlandialis földről szóló szerződés 1 ft.
- urbáriális földről 2 ft.
- egy másolat 50 kr.
- egy haszonbérleti szerződés:
 - helybelieknek 1 ft.
 - vidékieknék 2 ft.
- egy végrendelet 2 ft.

Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen állomásra pályázni szándékoznak és a hivatalos magyar nyelven kívül, melynek írásban és szóban való tökéletes bírása szükségesnek tartják, a szerb nyelvet is bírják, hogy az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. §-a értelmében felszerelt folyamodványukat fenti napig ezen szolgabírósnál nyújtsák be.

N.-Kikindán, 1879. évi július 30-án.

Issekutz Antal, szolgabíró.

Hirdetmény. (135-2.1)

Torontálmege tek. árvászekének 1879. évi augusztus 5-ik napján 8255. sz. alatt kelt végzése alapján a néhai Jagodits Péter horvát-bókaí volt lakos hagyatékát képező és a bókaí határban fekvő 950 hold majorsági föld 1879. évi október 1-től 1885. évi szeptember utójáig terjedő hat évi időtartamra nyilvános árverés utján haszonbérbe adatik.

Az árverés e f. é. **augusztus 24-ik** napján délelőtti 10 órakor fog a torontál-szécsányi községében megartatni.

Az árverési feltételek a szécsányi községben és az alóírt kir. közjegyző irodájában naponta a délelőtti órákban megtekinthetők.

Kelt Nagy-Beeskereken, 1879. évi aug. 8-ik napján.

Hady Döme, kir. közjegyző.

Van szerencsém a t. cz. közönséggel tudatni, hogy **ügyvédi irodámat** Nagy-Beeskereken, a kigyóutca, Szávits István-féle házból megnyitottam.

(136-3.1) **Bozganu Flóris, ügyvéd.**

FEIN ADOLF
kereskedelmi iskolája
és
nevelő intézete

Budapest, váci-körút 13., sugár-ut sarkán.
3 tan- és 1 előkészítő-osztály; kitűnő tanerők; a tantárgyak a keresk. akadémiával azonosak; a könyvvitelt Fein Adolf igazgató-tanár a legújabb gyakorlati módszer szerint adja elő.

Azonkivül:
Különtanítás felnőtteknek
az egyszerű és kettős könyvvitelben, kereskedelmi levelezésben, váltó-jogban, számlálásban és számpírásban; ugy hogy ezen tanszakokat felnőttek — rövid idő alatt alaposan elsajátíthatják maguknak.
Beiratás: Augusztus 20-kától szeptember 3-dikáig naponta 8-12 és 2-6 óráig az igazgatói irodában, váci körút 13. I. emelet.
Levélbeli értesítések pontosan adatkak. (134-3.2)

Pályázat. (131-2.2)

Bega-Szt.-György mezővárosban (Torontálmege) két osztályú német községi népiskola I-ső osztályára pályázat nyíltatik. Évi fizetés: 400 ft., egy szoba, konyha, kamra, fűtésre szükséges szalma és 300 □-ol pótkert. Az illető tanító a kántorságban segédkezni és az összes tanoncokat a tornászban oktadni köteles leendő. Német és magyar nyelvben képes tanítók küldjék folyamodványaik a községi iskolaszék elnökéhez **augusztus 20-ig**. Az állomás szeptember 1-én elfoglalandó.

Kelt Bega-Szt.-Györgyön, 1879. évi július 30-án.

Az elnök.

BILINI

savanyúvíz.

Nagymérvű szénsavas szikeny tartalmánál fogva (10000 suly részletben 33.6339) minden németföldi savanyúvízek között határozottan az első helyet foglalja el, s kitűnő hatással bír a vérnek lugany savasítására, sikeresen működik a gyomorégés, gyomorgörcs, gyomorhurut, az ugynevezett hagsav, diáthese, fővény, hügy és vesekövek ellen; hasznos szolgálatot tesz a közhvény, idült esz, idült hólyag- és tüdőhurut, epekövesülés, idült-elzsírosodás, nyálkás aranyér és görvélykór ellen, mint azt **Bilroth, Dittel, Uitzmann, Ivanchich** stb. tanárok sokszor eléggé elismerték. De mint fehrissítő s kellemes ital is, bor és ezukorral, vagy gyümölcszörpvel keverve napról-napra nagyobb tért foglal el a bilini savanyúvíz. (90-12.12)

Főraktár:
ÉDESKUTY L.
magyar királyi udvari ásványvíz-szállítóház
Budapest, Erzsébet tér 7. sz.

Kapható minden gyógytárban és fűszerkereskedésben, ugyszintén vendéglőkben is.

UMRATH és TÁRSA Prágában.

Mezőgazdasági gépgyárosok

ajánlják, a szilárd kivétel, könnyű járás, nagy munkaképesség és tiszta cséplésről legelőnyösebben ismert, egy ráman álló mint kerekken járó

kézi- és járgány-cséplőgépeiket
1-8 ló vagy ököerőig.
Továbbá készitünk különféle nagyságu és elismert jó minőségű **tisztító-malmokat, szecskavágókat és dara-malmokat.**

Képes árjegyzékek honi nyelvekben ingyen és bérmentve.

Fekhely és képviselés: **FRANZ J. L.-nél,** Nagy-Beeskereken. (63-20.18)

Dr. HANDLER MÓR,

orvos és sebész tudor, szülész és szemész.

gyógyít gyökeresen fényes s tartós siker biztosítása mellett mindennemű **titkos betegségeket**

1) az **önfertőzésnek** minden következményeit, u. m.: az **ingerlékeny gyengésgét, az ondófolást,** különösen a **tehetetlenséget** (elgyengült férfierőt),

2) **hugyesőfolyásokat** (még idültelket is), a **nemzörészek bujakóros fekélyeit** és **másodrendű bujakórt** minden alakjaiban és elcsúfításaiban;

3) **hugyesőszőkülekéseket;**

4) friss s idült nyákfolyásokat **nőknél,** az ugynevezett **fehér folyást,** és az onnan eredő **magtalanságot;**

5) **börkiütéseket;**

6) a **hugyhólyag betegségeit** és minden nemű **vizelési nehézségeket.**

Rendel naponként: **délelőtti 10 órától 1-ig, délután 3 órától 5-ig, és este 7 órától 8-ig.**

Lakik: **PESTEN,** belváros, kigyó-utca 1. szám, kigyó-és városház-utca sarkán. (Rottenbiller-féle házban) I-ső em., bemenet a lépcsőn.

Díjjal ellátott levelekre azonnal válasz adatik, és a gyógyszernek megküldetnek.

Galandfereg (Pántlika-giliszta)
6 óra alatt kihajlatik. (14-48.28)